

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris Theologia Tripartita Universa

Complectens nunc Bibliothecam perfectam Viri Ecclesiastici, ordine
sequenti

Controversiae Heterodoxae Ac Scholasticae - Cum speciali Notitia rerum
Modernarum, & Chronologia totius Monarchiae Sacrae, & Saecularis,
Pontificum, Conciliorum &c. Haeresum omnium, ac Propositionum
damnatarum Mundi Sex Aetatum ...

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

Literæ Gallicanorum Episcoporum ad Pontificem Maximum Innocentium.
X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38447

, sumus, quia omnes eorum accusationes difficile est ad Sedem Apostolicam deferre, finitiva tantum Episcoporum judicia huc deferantur, ut hujus Sanctæ Sedis autoritate fiantur, sicut ab Apostolis eorumque successoribus multorum consensu Episcoporum jam definitum est. De hac Epistola agit Baronius ad annum Christi 181.

Sæculo *Tertio* Felicem Pontificem consuluit Benignus Episcopus: & extat responsum quod incipit, *su-
scipientes &c.*

Sæculo *Quarto* initio Quæstiones motas ad Eusebium Pontificem Gallie Episcopi retulerunt.

Sæculo *Quinto* Exuperius Episcopus Tolosanus de septem diversis articulis consuluit Innocentium primum, cujus & extat responsum *Dilectio tua &c.*

Sæculo *Sexti* initio Symmachus Pont. Cesareo Episcopo Arelatensi respondit, *Qui veneranda &c.* Sicut & Anitus Episcopus Viennensis de rebus fidem concernentibus consuluit Hormisdam Pont. cui respondet in Epist. 10. *Quid de his.*

Circa sæculi *Septimi* initium vixit Gregorius, primus qui uti ab aliis per orbem, ita à Gallis consultus fuit, cujus responsales Epistolæ in libris 12, extant plurimæ.

Sæculo *Ottavo*, S. Bonifacius, qui Gallie partes varias illustravit, Decreta sua retulit ad Zachariam Pont. & si illi iusta viderentur confirmari postulavit. Habetur hoc in Codice Canonum B. Isaac Lingonenis Episcopi, *Ego Isaac &c.*

Sæculo *Nono*, in Concilio Aquisgranensi, cui plurimi intereant Gallie prælati, mota est quæstio, de processione Spiritus Sancti, & aliis gravibus causis. Judicavit Concilium quæstiones illas esse remittendas ad Leonem III. tunc Pontificem. Uti hæc Ado Viennensis in Chronico, *Synodus magna &c.* Reperiuntur etiam hoc sæculo plurimæ Episcoporum, etiam Gallie relationes ad Benedictum III. Nicolaum I. Adrianum II. quæ in Conciliorum tomis exprimitur.

Sed præterire non oportet, quo pacto eodem sæculo se gesserint Britannie Episcopi dum de materia simoniae ab iis relatum esset ad Leonem IV. uti patet ex ipsius Epistola in qua sic pergit: „Legationem, denique communem omnium Episcoporum Reverendissimorum nobis propositam delinquentes requiritis de his qui turpissimo lucro columbas in templo Domini vendere non pertimescunt, & sua acta improbâ temeritate Simonis hæresi conjungunt, utrum possint in ordine pœnitentium agere, aut tantummodo extra Ordinem, & Sacerdotalem fieri gradum.

Sæculo *Decimo*, Heriveus Rhemenis Archiepiscopus Joannem IX. consuluit qualiter agendum esset cum Northmannis recenter ad fidem conversis, quorum alii baptizati fuerant & rebaptizati, post baptismum gentilitate vixerunt. Ad quem extat Pontificis responsum, *Quod de his &c.*

Sæculo *undecimo*, in Gallia & Hispania exorta fuerunt Quæstiones in materia simoniae, aliisque: De his Victorem II. Pont. ad rem determinandam consuluerunt varii Episcopi, cujus resolutio constat ex Concilio Toletano in præfatione, *Anno incarnationis &c.*

Sæculo *duodecimo*, Pontifices erant Alexander III. Urbanus III. &c. Nec omiserunt illius temporis E-

piscopi in causis gravioribus sanctæ Sedis iudicium requirere & expectare. Uti fecit Canonianensis, cui Alexander III. in cap. 1. de Clericis peregrinis, *Tua nos duxit &c.*

Sæculo decimo tertio, inter alios Pontifex erat Innocentius III. & Honorius III. ad quos etiam recursum habuerunt Gallie Episcopi in causis gravioribus, uti docent juris Canonici varii ex cap. 11. de *ante & qualitate*, cap. 13. de *foro competenti &c.*

Sæculo decimo quarto, Prælati & Rectores Ecclesiarum etiam Gallie recurrerunt ad Joannem XXII. pro obtinenda interpretatione constitutionum Bonifacii VIII. & Clementis V. quas dicebant à Religiosis mendicantibus infringi, qui id negabant. Unde emanavit ejusdem constitutio quæ incipit, *Frequenter &c.*

In hujus sæculi decursu exortum est schisma illud gravissimum, pluribus de Pontificatu diuturno tempore contententibus, quod demum sæculo decimo quinto in Constantiensi Concilio finem habuit, Martino V. tunc in Pontificem electo. Quomodo autem tempore sæculo decimo sexto errores Lutheri & Calvini ad Leonem X. ut deciderentur undique delati fuerint, omnibus eruditus notum est, & patet ex ejus Bulla de his edita quam adducimus supra Tract. 3. Art. 5.

Hoc autem sæculo decimo-septimo in quo verisimiliter patet in hoc puncto, uti ceterorum, ita vel maxime Prælatorum Gallie sensus circa propositiones Jansenii, quas communi consensu tam ad Innocentium X. quam ad Alexandrum VII. irrefragabili autoritate definiendas retulerunt.

Horum 85. Prælatorum Litteras in ea causa ad Pontificem juvat hic subijcere ad perpetuam Ecclesie Gallicanæ, suorumque Prælatorum gloriam, adjuncto etiam, ordine alphabetico, singulorum nomine, dignitate, & diocesi, unde & Lector illius Ecclesie ac regni multiplicem in particulari notitiam brevi compendio haurire poterit.

LITERÆ

GALLICANORVM EPISCOPORVM

Ad Pontificem Maximum

INNOCENTIIUM X.

BEATISSIME PATER.

Majores causas ad Sedem Apostolicam referre solemnem Ecclesie mos est, quem fides Petri nunquam deficiens perpetuo retineri pro jure suo postulat. Acquisitum huic legi obsequentes, de gravissimo circa religionem negotio Sanctitati tuæ scribendum esse censuimus. Decennium est ex quo vehementissimis turbis Gallia magno nostro dolore commoveatur ad librum posthumum & doctrinam Reverendi Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi. Tales quidem motus sedari oportebat cum Concilii Tridentini Autoritate, tum Bullæ illius, quæ Urbanus VIII. Felicis memorie adversus Jansenii dogmata pronuntiavit, & decreta Pii V. ac Gregorii XIII. in Bajum edita confirmavit. Atque hujus quidem Bullæ veritatem ac robur novo quidem diplomate vindicasti. Sed quia nulli sigillatim propositioni certa censura nota inusta fuit, locus etiamnum aliquis quorum,

quorundam cavillis & effugio relictus est. Intercludendam autem penitus speramus si, ut precamur, Sanctitas tua quid hac in re sentiendum sit clarè distinctèque definiat. Obtestamur ergo ut has præsertim propositiones; de quibus disceptatio periculiosior ac contentio ardentior est Sanctitas tua expendat ac perspicuam & certam de unaquaque sententiam ferat. Tum subiungunt illas quinque propositiones tum maxime controversas, & postmodum ab Innocentio X. damnatas, quas cum suis censuris hic supra relatas repetit. Quibus subiungunt sequentia.

Expectata est nuper Beatitude tua quantum Apostolicæ Sedis in gemini Ecclesiæ capitis errore profligando valuerit autoritas: continuo sedata est tempestas, atque ad Christi vocem & imperium venti & mare obediunt: Quamobrem flagitamus, Beatissime Pater, ut clarè, firmèque de propositionum istarum sensu prolata sententiâ, cui Reverend. ipsè Janfenius morti proximus opus suum subiecit, caliginem omnem discutias; animos fluctuantis componas, dissidia prohibeas, Ecclesiæ tranquillitatem splendoremque restituas. Dum hæc spes mentibus nostris affulget, Sanctitati tuæ multos & prosperos annos, sæculoque beatissimam æternitatem Rex sæculorum immortalis adjiciat, optamus ac volumus. Subscripserunt, ut supra annotavi octoginta quinque Episcopi, quorum nomina & nomina Alphabeti tantum ordine hic recenseantur.

Ademarus de Montheil de Grignan, Archiepiscopus Arelatensis. Alanus de Solniac, Episcopus Cadurcensis. Annas de Levi de Ventadour, Archiepiscopus Bituricensis. Anthinius Dionysius Cohon, Episcopus Dolensis. Benedictus Theophilus Archiepiscopus Tarentasensis. Claudius d'Anghires Episcopus Adurentis. Carolus Augustus Episcopus Genevensis. Claudius de Rebe Archiepiscopus Narbonensis. Carolus de Rolmadec, Episcopus Venerensis. Claudius Aubri Episcopus Constantiensis. Claudius de la Magdelene de Ragnii, Episcopus Eduensis. Claudius Mallier Episcopus Tarbensis. Clemens Bonifius Episcopus Bitterensis. Dionysius Sanguin, Episcopus Si. vaneletensis. Dominicus Segnies Episcopus Meldensis. Eduardus Melè Episcopus Bajocensis. Eustachius de Cherri Episcopus Nivernensis. Ferdinandus de Neufville Villeroy Episcopus Maclouensis. Franciscus à Lotharingio Episcopus Verdunensis. F. Franciscus Frauce Episcopus Glandavenensis & nominatus Ambianensis. Franciscus de la Fayette Episcopus Lemovicensis. Franciscus Fonquet Episcopus & Comes Agathensis. Franciscus de Harlay, Episcopus Rotomagensis. Franciscus de Harlay nunc post mortem Patris, Archiep. Rotomagensis. Franciscus Pericad Episcopus Engolismensis. Franciscus de Perrochel, Episcopus Boloniensis. F. Franciscus Suarez Episcopus Memphisiticus. Franciscus de Vissdeloup, Episcopus Madaurensis. Coadjutor Cornubiensis. Gasparus Daillon Episcopus Albrensis. Harduinus de Beaumont Episcopus Rubenensis. Henricus Barbarianus Episcopus Mevensis. Henricus de Barradax Episcopus & Comes Neviomensis. Henricus de Bethune Archiepiscopus Burdegalenensis. Henricus de Laval nominatus Episcopus Leonensis. Henricus de Maupas Episcopus & Comes Aniciensis. Henricus à Sabaudia nominatus Archiep. & Dux Remensis. Jacobus Episcopus Aquensis. Jacobus Episcopus Sancti Flori. J. V. De Tulles Episcopus Vaurensis. Jacobus de Grignau Episcopus Tricastinensis. Jacobus Lescot Episcopus Carnorensis. Jacobus de Marlij Episcopus Tolo-

nensis. Jacobus de Neuschèzes Episcopus Cabillonensis. Joannes Antonius Delingendes nunc Episcopus Matificonensis. F. Joannes Episcopus Aulensis suffraganeus Claromontensis. Joannes de Gordon de Genoillac de Vailiac Episcopus Tuellenensis. I. I. De Flerres Episcopus Sancti Pontij. Joannes De l'Estrade Episcopus Condomensis. Joannes de Passelaigne Episcopus Bellicensis. Joannes de Plantavit de la Pause Antiquus Episcopus Lodovensis. Isaacius Habert, Episcopus & Comes Vabrensis. Leonorius d'Estampes de Valencay Archiepiscopus & Dux Remensis. Leonofius de Matignon Episcopus Lenovienensis. Ludovicus Dinet Episcopus Mariscouensis. Ludovicus d'Estain Episcopus Claromontanus. Ludovicus Domus d'Attichy Episcopus Rejenensis, nunc Eduensis. Ludovicus de Suze Episcopus Vrvariensis. Ludovicus Episcopus Mirapicensis. N. Le Clerc, Episcopus Glandavenensis. Nicolaus Boyleve Episcopus Abrimensis. Nicolaus Grillet Episcopus & Comes Vsericensis. Nicolaus de Sanguin, Episcopus Si. vaneletensis. Nicolaus Levin, Episcopus Sarlatensis. Paulus Episcopus Manrianiensis. Petrus de Broc Episcopus Antissiodorensis. Petrus Fenoillet Episcopus Monsteliensis. Petrus Marca Episcopus Conferanavorum. Petrus Scarron Episcopus & Princeps Gratianopolitanus. Philibertus Brandon, Episcopus Petrocoriensis. Philibertus de Brichanteau de Nangis Episcopus & Dux Landunensis. Renatus de Lœuet Episcopus Canubiensis. Robertus Cuppif, Episcopus Dolensis. Rogerius d'Aumont Episcopus Abriucensis. Samuel Martineau Episcopus Vasatensis. Simon le Gras Episcopus Suelsonensis.

Præter hæc, quæ tantum ad Controversiarum elucidationem aliunde adduximus, videri possunt plura in Consultatione Theologico-Juridica D. Nicolai du Bois supra memorati, ubi plurimis anteriorum temporum testimoniis & exemplis deducit jura competentia, & auctoritatem Sedis Apostolicæ tam in temporalibus, quam in Spiritualibus, ac plura alia studioso Lectori idonea, si de his controversiis prolixior tractatum desideret.

Ad notitiam in hoc genere magis generalem & maxime pro Heterodoxis instituendis, peculiari studio adjectimus sequentia.

PRÆROGATIVÆ SPECIALES PONTIFICI ROMANO

A Sanctis Patribus, ac Conciliis omni ævo attributa, & hic in ordinem Alphabeticum redacta.

Primus & sanè singularis hujus Annotationis usus est, per illam demonstrare omnis ævi, in toto mundo, consensum communem pro auctoritate perpetua Pontificis Romani in singulis suis Titulis ac Prærogativis, & consequenter infallibilem veritatem Ecclesiæ huic Capiti annexæ. Atque eadem operâ penitus convellere infames Titulos, hic in fine memorandos, quibus moderni Sectarii Pontificis Romani, & Ecclesiæ illi subiectæ Auctoritatem apud ignarum populum opprimere nituntur: in quo & seipfos segregare à vera Ecclesia, & illius Capite toti mundo semper agnito, hinc manifestè convincuntur.

Secundus usus est, in his, & aliis dogmatibus à Pontifice Romano definitis ipsos Catholicos constabillire, si qui forte in istis minus essent roborati.

Tertius est, in Quæstionibus particularibus huc spectantibus, in promptu habere facilem recursum ad ipsos Patres, & Concilia in particulari, quæ in hoc distincto ordine commo distimè reperiuntur.

A. Pon-

Arde
kin

Theo-
logia